

24.4.2022, Telecí

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému jménu! Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním, po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla. Ž 103, 1-5

PÍSEŇ 442 Pane, dnešek,

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože, často si stýskáme nad tím, jak je nás málo a kdo ještě by tu s námi mohl být a není. Prosíme Tě, dávej nám poznat, že nejde o množství, ale o Tvůj vztah k nám, o Tvé přiznání se ke svému stvoření, o to, co s námi děláš i Ty sám. Prosíme Tě, dávej nám poznat své Slovo a svou moc, dávej nám poznat, že nejsme lepší než ti ostatní, ale spíš, jaký jsi Ty a jaké Tvé stvoření a že to nejsme jen my. Prosíme Tě, dávej nám poznat, že to není jen o počtech či našich zásluhách, jakkoli chvályhodných, ale i o Tvé milosti a Tvé přítomnosti mezi námi všemi, kdo se i ve Tvém jménu scházíme a prosíme Tě, buď s námi, když čekáme také na Tvé oslovení. Amen.

1. ČTENÍ Mt 19, 16-22

PÍSEŇ 384 Pomoz mi,

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Bože, všechny naše modlitby míří ke všem, kdo se na tomto světě, ale i mezi námi cítí osamělí a nedostávají se jim odpovědi na jejich otázky. Prosíme Tě, ať naše životy nejsou jen o nás samotných, ale i o Tobě a Tvém slitování. Prosíme Tě, ať se nemusíme zabývat jen sami sebou, ale i těmi, kdo jsou kolem nás a prosíme Tě, daruj nám všem svůj pokoj, když hledáme své ztracené mládí či na nás dopadají neduhy stáří. Prosíme Tě, ať se Tvé Slovo stane vodítkem ke svobodě těm ostatním a směrovkou ke správnému uvažování nám samým. A prosíme Tě, ať se nemusíme uzavírat do svých světů a svých představ, ale umíme z nich vyjít k poznání nejen Tvých činů, ale i Tvé vůle, která je tu i pro nás. A prosíme Tě, vyslyš naše tiché přemítání, které vkládáme do modlitby, kterou nás naučil Tvůj Syn: Otčenáš... Amen.

POSLÁNÍ Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro, a ne zlo. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Řím 12, 12.14-15.17-18

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.' Num 6, 24-26

PÍSEŇ 489 Tvé požehnání,

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Iz 40, 26-31

„K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno?“ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Proč říkáš, Jákobe, proč, Izraeli, mluvíš takto: „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo?“ Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Ale fuj. Jaká zemdlenost? Jaká únava? Jaké potáčení či klopýtání? Vždyť mládí má být plné sil a odvahy samo o sobě, má se vznášet jak orlové, běžet bez únavy, chodit bez umdlení, ať už s Hospodinem nebo i bez něj, rozdíl si vysvětlíme. Tak jakápak únava, jaképak spaní v neděli ráno, vždyť se má chodit do kostela a brát si s sebou notýsek na výpisky z kázání. Já bych všechny ty mobily a internety zakázal, jenom nám to tu naši mládež kazí.

Když se však s nimi bavíte blíž, tak zjistíte, že pokud jsou z něčeho naši mladí zemdlení, unavení a bezmocní, pokud se někdy potácejí a klopýtají, kupodivu v tom není vinný ani jiný mok, ale spíš myšlení některých starých lidí. Kupodivu v tom není absence naděje v Hospodina, ale spíš absence Hospodina jako takového a přemíra

všeho toho, co bylo dřív a teď už není, přemíra všeho toho, čeho máme dost už v tom běžném životě, natož ještě v neděli.

Tak nám sem ty mladé vraťte, vraťte nám ty lidi do kostela, tak nám ten sbor udělejte, ať se nám sem vrátí i naši mladí, to od vás očekáváme, pane faráři. A ten z toho má jediné deprese, protože ví, že s tím nic nenadělá, oni se pro to musí rozhodnout sami a bez nás.

Kde v tom však je Hospodin? Kde v tom všem je naše víra? Proč je má cesta Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo? Proč tu nejsou i naši mladí a proč by tu měli být? Hospodin Bůh je však na rozdíl od nás věčný, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. Co tak to nechat na něm? Na jeho rozumnosti, na jeho působení, na jeho Duchu, který si sem ty lidi už přivede. Co tak nechat jeho, aby dal zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému, aby se nemuseli potácet, aby nemuseli klopýtat. A co tak složit svou naději v něj, neboť ten, kdo tak činí, nabývá i nové síly. Vznáší se jak orlové, běží bez únavy, jde bez umdlení. A proč se uzavírat mezi zdi kostela a nevynášet své křesťanství ven? A proč si nepřiznat, že za tu současnou situaci, která ale vůbec není špatná, nemůže nikdo druhý, ale také a možná především my sami.

Ale my nechceme slyšet žádné otázky, ale hotové odpovědi. Nechceme se na nic ptát, nechceme slyšet, že je to naše vina, přitom není, ale že je to vina především jejich. Že oni sami přicházejí o něco

zásadního, o víru, která pak člověka nese celým jeho životem, o společenství, které je jediné v kostele a ve sboru, o nás, kteří tam budeme spolu s nimi. Naši mladí však čekají především na naši víru, na to, až s námi Hospodin něco udělá a vrátí nám naději v toho, který se už postará. Čekají na naši víru, která nebude jen o tom, v čem celý život žijeme, ale až to i tady bude trochu jiné. Čekají, až i my přestaneme jen na něco nebo někoho vzpomínat, ale začneme žít tím, co je teď a třeba i tady. Pak to i pro ně začne být zajímavé, atraktivní, smysluplné. Až to bude zkrátka také o něčem jiném.

K výšině zvedněte zraky a hled'te: Kdo stvořil toho všechno? Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Hospodin volá tam nahoru, má k sobě celé zástupy, ale především obrovskou sílu a úžasnou moc, že je schopen všechny ty hvězdy oslovit, zavolat je jménem a přivést je k sobě. To je tak, když se to nechá na něm. Už nejen svolávání tam dolů, ale i tam nahoru, kde sídlí přímo Boží moc a moudrost a já nevím, co všechno a věci se tam už jaksi dějí samy. A žije se v Božím jménu. Tam, kde nechybí pohyb nahoru, a nejen dolů a kde se člověk nevyhne ani přímému Božímu oslovení.

Ale jak to s tím Bohem vlastně máme my? Proti všelijakým pochybnostem o tom, co může nebo nemůže přímo Hospodin, staví prorok Izajáš poselství o věčném Bohu, který stvořil i nejzazší končiny ze-

mě. Pod Hospodinovu pravomoc nepatří jen izraelská zem ani jen izraelský lid, nýbrž patří pod ni vše. On všechno stvořil, ale i nade vším bdí, nově tvoří, pracuje, nespí, nedříme, a při tom nepodléhá únavě jako člověk. Pevně drží v ruce otěže světa i všeho dění. Slovy, že Hospodinova rozumnost se nedá vystihnout, svědčí prorok o tom, že Boží myšlení jsou jiná než naše a daleko převyšují naše chápání, ale také že Boží jednání není bezcílným děním v temnu a chaosu dnů, že má svůj smysl, třebaže lidem ne vždy hned zjevný, někdy i dlouho skrytý.

Ne Hospodin, nýbrž lid, a nejen starci, ale i mladíci a jinoši, podléhají únavě a malátnosti. Když lid neviděl vysvobození ze svého utrpení, nedovedl trpělivě čekat, ochabovala jeho víra, ztrácela se síla, lid zemdlíval. Hospodin mu však nabízí i dává novou sílu, novou svěžest a odvahu i chuť do života. Skládat naději v Hospodina znamená trpělivě vyhlížet splnění Božích příslibů, svěřit a oddat se Božímu slovu, třeba nepochopitelnému, a čekat, že Hospodin splní, co slíbil. Takové čekání vytváří z ochablého a zbabělého lidu čilou a odvážnou pospolitost, podobnou orlu, který byl ve starověku obdivován pro svoji sílu, rychlý let a dlouhý věk.

Účast není podmínkou úspěchu. Počty lidí nejsou známkou kvality. Nejde o to, kolik nás je, ale vždyť to i vy sami víte, jde o něco úplně jiného. Takže i když si Izrael nařiká a zoufá, že jeho cesta je Hospo-

dinu skryta a jeho Bůh přehlíží jeho právo, opak je však pravdou, někdy se stačí obrátit k Hospodinu, věčnému Bohu a hned se vše v dobré obrací. Někdy stačí svou naději složit v Hospodina a ti, kdo dosud strádali a umdlávali, se najednou chápou slova a nabývají nové síly. Někdy stačí se jen podívat dolů a hned je všechno lepší a takové nadějnější. Dolů a ne nahoru. Vždyť to, co i o nás vypovídá ze všeho nejvíc, nejsou jen počty, ale i kam se my sami díváme. Nejde o to, kolik nás je, ale o čem se spolu bavíme. Nejde o skrytost našich cest před Hospodinem či přehlížení našich práv a povinností před Bohem, jde o Hospodina, stvořitele končin země, toho, v kom můžeme i my složit svou naději a nebudeme se tak ani ničeho bát. Vždyť Hospodin je trpělivý a vytrvalý, proč bychom nemohli být i my? A proč bychom nemohli být ani k těm, kdo na naši trpělivost a vytrvalost také čekají, k našim mladým, po nichž se nám tak strašně stýská. Úplně stejně jako po každém a všech, s nimiž jsme zažili něco pěkného. Tak už to v tom životě je a jiné už to nebude. Takže i když si někdy zoufáme, jak nám ten sbor umírá a církev spolu s ním, opak je pravdou. Stačí se jen podívat nahoru nebo i dolů, stačí si jen otevřít dobrou knihu a hned je člověku o něco lépe. A doufat v lepší zítřky, vždyť líp už bylo, protože to bylo vždycky a dobře ještě bude, protože nám nikdy nebylo líp, a přitom je nám stále hůř.

PÍSEŇ 452 Za dar Slova, 440 Ozvi se,